

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

1. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ

LOZOSTUN Once weekly «μία φορά την εβδομάδα» δισκία 70 mg

2. ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Το LOZOSTUN περιέχει ανά δισκίο το ισοδύναμο με 70 mg alendronic acid ως 91,37 mg alendronate sodium trihydrate.

Για τα έκδοχα, βλέπε 6.1

3. ΦΑΡΜΑΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

Δισκία

4. ΚΛΙΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

4.1 Θεραπευτικές ενδείξεις

Θεραπεία της μετεμμηνοπαυσιακής οστεοπόρωσης. Το LOZOSTUN μειώνει τον κίνδυνο των καταγμάτων της σπονδυλικής στήλης και του ισχίου.

4.2 Δοσολογία και τρόπος χορήγησης

Η συνιστώμενη δόση είναι ένα δισκίο 70 mg χορηγούμενο μια φορά την εβδομάδα.

Για να επιτραπεί η επαρκής απορρόφηση του alendronate:

Το LOZOSTUN πρέπει να λαμβάνεται τουλάχιστον τριάντα (30) λεπτά, πριν το πρώτο γεύμα ή ρόφημα, όπως και πριν τη λήψη άλλου φαρμακευτικού σκευάσματος, με ένα γεμάτο ποτήρι νερό βρύσης. Άλλα ποτά (συμπεριλαμβανομένου και του μεταλλικού νερού), φαγητά και ορισμένα φαρμακευτικά σκευάσματα πιθανόν είναι να μειώσουν την απορρόφηση του alendronate (βλέπε 4.5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα φαρμακευτικά σκευάσματα και άλλες μορφές αλληλεπιδράσεων).

Για να διευκολυνθεί η μετάβαση του φαρμάκου στο στομάχι ώστε να μειωθεί η πιθανότητα τοπικού ερεθισμού όπως και ερεθισμού του οισοφάγου / ανεπιθύμητες ενέργειες (βλέπε ειδικές προειδοποιήσεις και προφυλάξεις κατά τη χρήση), θα πρέπει:

- Το LOZOSTUN να καταπίνεται μόλις η ασθενής σηκωθεί από το κρεβάτι με ένα γεμάτο ποτήρι νερό βρύσης (όχι λιγότερο από 200 ml ή 7fl.oz.)
- Οι ασθενείς να μην μασούν τα δισκία και να μην τα διαλύουν μέσα στο στόμα τους επειδή είναι δυνατόν να εμφανισθεί στοματοφαρυγγική εξέλκωση.
- Οι ασθενείς να μην ξαπλώνουν έως όταν πάρουν το πρώτο γεύμα της ημέρας, το οποίο πρέπει να γίνεται 30 λεπτά τουλάχιστον μετά τη λήψη του δισκίου.
- Οι ασθενείς να μην ξαπλώνουν για 30 λεπτά τουλάχιστον μετά τη λήψη του δισκίου.
- Οι ασθενείς να μην λαμβάνουν LOZOSTUN εάν πρόκειται να ξαπλώσουν ή πριν σηκωθούν από το κρεβάτι.

Όλοι οι ασθενείς με οστεοπόρωση θα πρέπει να λαμβάνουν συμπληρωματική ποσότητα ασβεστίου και βιταμίνης D, εφόσον το διαιτολόγιό τους δεν είναι

επαρκές. (βλέπε 4.4 Ειδικές προειδοποιήσεις και προφυλάξεις κατά τη χρήση).

Χρήση τους Ηλικιωμένους:

Σύμφωνα με κλινικές μελέτες δεν εμφανίσθηκε διαφορά σχετιζόμενη με την ηλικία στην αποτελεσματικότητα και ασφάλεια του alendronate. Για αυτό το λόγο δεν χρειάζεται αναπροσαρμογή της δοσολογίας για ηλικιωμένους ασθενείς.

Χρήση στους Ασθενείς με Νεφρική Ανεπάρκεια:

Δεν χρειάζεται αναπροσαρμογή της δοσολογίας για ασθενείς με (GFR) κάθαρση κρεατινίνης μεγαλύτερη από 35 ml/min. Το Alendronate δεν ενδείκνυται για ασθενείς με νεφρική ανεπάρκεια όπου το GFR είναι μικρότερο από 35mL/min), εξαιτίας έλλειψης εμπειρίας.

Χρήση στα Παιδιά (κάτω των 18 ετών):

Το Alendronate έχει μελετηθεί σε ένα μικρό αριθμό ασθενών με ατελή οστεογένεση ηλικίας κάτω των 18 ετών. Τα αποτελέσματα είναι ανεπαρκή για να υποστηρίξουν τη χρήση του στα παιδιά.

Το LOZOSTUN Once weekly «μία φορά την εβδομάδα» δισκίο 70 mg δεν έχει μελετηθεί για τη θεραπεία της οστεοπόρωσης που προκαλείται από γλυκοκορτικοειδή.

4.3. Αντενδείξεις

- Παθολογικές καταστάσεις του οισοφάγου και άλλες καταστάσεις που προκαλούν επιβράδυνση της κένωσης, όπως στενώσεις ή αχαλασία.
 - Αδυναμία της ασθενούς να παραμένει όρθια ή να καθίσει σε όρθια στάση για τουλάχιστον 30 λεπτά.
 - Υπερευαίσθησία στο alendronate ή σε κάποιο από τα έκδοχα.
 - Υπασβεσταιμία
- (βλέπε 4.4 ιδιαίτερες προειδοποιήσεις και προφυλάξεις κατά τη χρήση).

4.4 Ιδιαίτερες προειδοποιήσεις και προφυλάξεις κατά τη χρήση

Το Alendronate μπορεί να προκαλέσει τοπικό ερεθισμό του βλενογόν-νου του ανώτερου γαστρεντερικού συστήματος.

Λόγω της πιθανότητας πρόκλησης ερεθισμού του βλενογόνου του ανώτερου πεπτικού συστήματος και επιδείνωσης της παρούσας νόσου θα πρέπει να δίνεται προσοχή όταν χορηγείται το alendronate σε ασθενείς που παρουσιάζουν ήδη ενεργά προβλήματα από το ανώτερο πεπτικό, όπως δυσφαγία, συμπτωματικές οισοφαγικές νόσοι, γαστρίτιδα, δωδεκαδακτυλίτιδα, έλκη, ή με πρόσφατο ιστορικό (εντός του προηγούμενου έτους) μείζονος πάθησης του γαστρεντερικού όπως το πεπτικό έλκος, ή η ενεργός γαστρεντερική αιμορραγία, ή χειρουργική επέμβαση του ανώτερου γαστρεντερικού τμήματος εκτός από την πυλωροπλαστική. (βλέπε 4.3 Αντενδείξεις).

Ανεπιθύμητες ενέργειες στον οισοφάγο, (μερικές φορές σοβαρές που απαιτήθηκε εισαγωγή στο νοσοκομείο) όπως οισοφαγίτιδα, οισοφαγικά έλκη και διαβρώσεις, σπάνια ακολουθούμενες από οισοφαγική στένωση, έχουν αναφερθεί για ασθενείς που έπαιρναν alendronate. Οι γιατροί θα πρέπει συνεπώς να είναι ενήμεροι για οποιαδήποτε σημεία ή συμπτώματα που υποδηλώνουν πιθανό οισοφαγικό ερεθισμό. Οι ασθενείς θα πρέπει να ενημερώνονται να διακόπτουν το alendronate και να ζητούν ιατρική συμβουλή αν παρουσιάσουν συμπτώματα οισοφαγικού ερεθισμού όπως, δυσφαγία, οδυνοφαγία, οπισθοστερνικό πόνο ή εμφάνιση ή / και

επιδείνωση του αισθήματος καύσου.

Ο κίνδυνος για σοβαρές ανεπιθύμητες ενέργειες στον οισοφάγο εμφανίζεται αυξημένος σε ασθενείς που δεν λαμβάνουν το alendronate σύμφωνα με τον ενδεδειγμένο τρόπο και / ή συνεχίζουν να λαμβάνουν alendronate αφού έχουν εμφανίσει συμπτώματα ενδεικτικά οισοφαγικού ερεθισμού. Για το λόγο αυτό είναι πολύ σημαντικό οι ασθενείς να λαμβάνουν πλήρεις και σαφείς οδηγίες για τον τρόπο χορήγησης του φαρμάκου (βλέπε δοσολογία και τρόπος χορήγησης). Οι ασθενείς θα πρέπει να ενημερώνονται ότι αν δεν ακολουθούν αυτές τις οδηγίες μπορεί να αυξηθεί ο κίνδυνος πρόκλησης ανεπιθύμητων συμβαμάτων από τον οισοφάγο.

Παρόλο που δεν παρατηρήθηκε αυξημένος κίνδυνος κατά την διάρκεια εκτεταμένων κλινικών μελετών, μετά την κυκλοφορία του φαρμάκου έγιναν σπάνιες αναφορές για γαστρικά και δωδεκαδακτυλικά έλκη, μερικά σοβαρά και με επιπλοκές.

Έχει αναφερθεί οστεονέκρωση της γνάθου που σχετίζεται γενικά με την εξαγωγή οδόντων και/ή με τοπική λοίμωξη (συμπεριλαμβανομένης της οστεομυελίτιδας) σε ασθενείς με καρκίνο που λαμβάνουν θεραπευτικά σχήματα που συμπεριλαμβάνουν πρωτίστως την ενδοφλέβια χορήγηση διφωσφονικών. Πολλοί από αυτούς τους ασθενείς ελάμβαναν επίσης χημειοθεραπεία και κορτικοστεροειδή. Οστεονέκρωση της γνάθου έχει επίσης αναφερθεί σε ασθενείς με οστεοπόρωση που λαμβάνουν από το στόμα χορηγούμενα διφωσφονικά.

Πριν από τη θεραπεία με διφωσφονικά σε ασθενείς με συνυπάρχοντες παράγοντες κινδύνου (π.χ. καρκίνο, χημειοθεραπεία, ακτινοθεραπεία, θεραπεία με κορτικοστεροειδή, μη ικανοποιητική στοματική υγιεινή), θα πρέπει να εξετάζεται το ενδεχόμενο οδοντιατρικής εξέτασης και της κατάλληλης προληπτικής οδοντιατρικής παρέμβασης.

Όταν αυτοί οι ασθενείς βρίσκονται σε θεραπεία, θα πρέπει να αποφεύγονται, εάν είναι δυνατόν, εν τω βάθει οδοντιατρικές διεργασίες. Στους ασθενείς που παρουσίασαν οστεονέκρωση της γνάθου, ενώ ελάμβαναν θεραπεία με διφωσφονικά, η οδοντιατρική επέμβαση μπορεί να επιδεινώσει την κατάσταση. Για τους ασθενείς στους οποίους απαιτούνται οδοντιατρικές διεργασίες, δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, τα οποία να υποστηρίζουν ότι η διακοπή της θεραπείας με διφωσφονικά μειώνει τον κίνδυνο οστεονέκρωσης της γνάθου.

Η κλινική αξιολόγηση από τον θεράποντα γιατρό, θα οδηγήσει σε θεραπευτικό σχήμα για κάθε ασθενή, το οποίο βασίζεται στην εξατομικευμένη αξιολόγηση οφέλους/κινδύνου.

Έχει αναφερθεί πόνος των οστών, των αρθρώσεων και/ή μυϊκός πόνος σε ασθενείς που λαμβάνουν θεραπεία με διφωσφονικά. Κατά την εμπειρία μετά την κυκλοφορία, αυτά τα συμπτώματα ήταν σπάνια σοβαρά και/ή μη αντιμετωπίσιμα (βλέπε 4.8 Ανεπιθύμητες ενέργειες).

Το χρονικό διάστημα έναρξης των συμπτωμάτων κυμαινόταν από μία ημέρα ως μερικούς μήνες μετά την έναρξη της θεραπείας. Οι περισσότεροι ασθενείς είχαν ανακουφιστεί από τα συμπτώματα μετά τη διακοπή της θεραπείας. Μια υποομάδα παρουσίασε εκ νέου συμπτώματα, όταν της επαναχορηγήθηκε θεραπεία με το ίδιο φάρμακο ή θεραπεία με άλλα διφωσφονικά.

Στους ασθενείς θα πρέπει να τονίζεται ότι, σε περίπτωση που παραλείψουν να πάρουν μια δόση ενός δισκίου LOZOSTUN, θα πρέπει να λάβουν ένα δισκίο το

πρωϊ αφότου το θυμηθούν. Δεν θα πρέπει να λάβουν δύο δισκία την ίδια ημέρα αλλά θα πρέπει να επιστρέψουν στο να πάρουν ένα δισκίο την εβδομάδα, όπως αρχικά είχαν προγραμματίσει την ημέρα της επιλογής τους.

Το Alendronate δεν συνιστάται σε ασθενείς με νεφρική ανεπάρκεια όπου η ταχύτητα σπειραματικής διήθησης (GFR) είναι λιγότερο από 35 ml/min (βλέπε 4.2 Δοσολογία και τρόπος χορήγησης).

Αιτίες εμφάνισης οστεοπόρωσης εκτός της έλλειψης οιστρογόνων και της προχωρημένης ηλικίας, πρέπει να ελέγχονται.

Η υπασβεστιαμία πρέπει να θεραπευθεί πριν την έναρξη θεραπείας alendronate (βλέπε 4.3 Αντενδείξεις). Άλλες διαταραχές που επηρεάζουν τον μεταβολισμό μετάλλων (όπως έλλειψη βιταμίνης D και ο υποπαραθυρεοειδισμός), πρέπει επίσης να θεραπεύονται πλήρως.

Σε ασθενείς με αυτές τις διαταραχές, πρέπει να ελέγχεται το ασβέστιο του ορού και τα συμπτώματα υπασβεστιαμίας κατά την διάρκεια της θεραπείας με LOZOSTUN. Εξαιτίας της θετικής επίδρασης του alendronate στην αύξηση της οστικής αφαλάτωσης, μπορεί να εμφανισθούν μειώσεις ασβεστίου και φωσφόρου στον ορό. Αυτές μπορεί να είναι μικρές και ασυμπτωματικές. Ωστόσο, υπάρχουν σπάνιες αναφορές συμπτωματικής υπασβεστιαμίας, οι οποίες περιστασιακά μπορεί να είναι σοβαρές και συχνά παρουσιάστηκαν σε ασθενείς με διαταραχές που προδιαθέτουν (π.χ. υποπαραθυρεοειδισμό, έλλειψη βιταμίνης D, και δυσσαπορρόφηση του ασβεστίου).

Εξασφάλιση πρόσληψης επαρκούς ποσότητας ασβεστίου και βιταμίνης D είναι για αυτό το λόγο πολύ σημαντική, ιδιαίτερα για τους ασθενείς που λαμβάνουν γλυκοκορτικοειδή.

Κατάγματα καταπόνησης (επίσης γνωστά ως κατάγματα ανεπάρκειας) του εγγύς τμήματος της διάφυσης του μηριαίου οστού έχουν αναφερθεί σε ασθενείς που ελάμβαναν αγωγή με αλενδρονικό οξύ για μεγάλο χρονικό διάστημα (ο χρόνος εμφάνισης του κατάγματος στην πλειοψηφία των περιπτώσεων κυμαινόταν από 18 μήνες ως 10 χρόνια). Τα κατάγματα εκδηλώθηκαν μετά από ελαφρό τραυματισμό ή χωρίς τραυματισμό και μερικοί ασθενείς ένιωσαν πόνο στον μηρό, συχνά συνοδευόμενο από απεικονιστικά ευρήματα κατάγματος καταπόνησης, εβδομάδες ως μήνες πριν παρουσιάσουν εικόνα τυπικού κατάγματος του μηριαίου. Τα κατάγματα ήταν συνήθως αμφοτερόπλευρα και ως εκ τούτου σε ασθενείς που λαμβάνουν αγωγή με διφωσφονικό και παρουσιάζουν ετερόπλευρο κάταγμα του μηριαίου πρέπει να εξετάζεται και το άλλο μηριαίο οστό. Φτωχή πόρωση αυτών των καταγμάτων έχει αναφερθεί. Σε ασθενείς με κάταγμα καταπόνησης, συνιστάται διακοπή του λαμβανομένου διφωσφονικού εν αναμονή της εκτίμησης της κατάστασης του ασθενούς, πάντα σε συνάρτηση με την εκτίμηση του λόγου οφέλους/κινδύνου του ασθενούς.

Εκδοχα

Αυτό το φαρμακευτικό προϊόν περιέχει λακτόζη. Ασθενείς με σπάνια κληρονομικά προβλήματα δυσανεξίας της γαλακτόζης, ανεπάρκειας της Lapp λακτάσης ή δυσσαπορρόφησης της γλυκόζης-γαλακτόζης δεν πρέπει να λάβουν αυτό το φαρμακευτικό προϊόν.

4.5 Αλληλεπιδράσεις με άλλα φάρμακα και άλλες μορφές αλληλεπιδράσεων.

Λαμβανόμενα κατά τον ίδιο χρόνο, τροφές, ροφήματα (συμπεριλαμβανομένου του μεταλλικού νερού, συμπληρώματα ασβεστίου, αντιόξινα και άλλα από του στόματος λαμβανόμενα φαρμακευτικά σκευάσματα πιθανόν να επηρεάζουν την

απορρόφηση του alendronate. Για το λόγο αυτό, μετά τη λήψη του alendronate, οι ασθενείς θα πρέπει να περιμένουν τουλάχιστον μισή ώρα πριν λάβουν οποιοδήποτε άλλο φαρμακευτικό σκεύασμα από το στόμα (βλέπε 4.2 Δοσολογία και τρόπος χορήγησης και 5.2 Φαρμακοκινητικές ιδιότητες).

Δεν αναμένονται αλληλεπιδράσεις με άλλα φαρμακευτικά σκευάσματα κλινικής σημασίας. Ένας μικρός αριθμός γυναικών που μετείχαν σε κλινικές μελέτες, έλαβε οιστρογόνα (ενδοκοιλικά, διαδερμικά ή από του στόματος) ενώ ελάμβαναν ταυτόχρονα alendronate. Δεν διαπιστώθηκαν ανεπιθύμητες ενέργειες που να αποδόθηκαν στην ταυτόχρονη χορήγηση των δύο φαρμάκων. Παρά το γεγονός ότι δεν έχουν γίνει ειδικές μελέτες αλληλεπίδρασης στις κλινικές μελέτες το alendronate χορηγήθηκε σε μεγάλη κλίμακα ταυτόχρονα με φαρμακευτικά σκευάσματα που συνταγογραφούνται συχνά χωρίς την εμφάνιση κλινικών ανεπιθύμητων αλληλεπιδράσεων.

4.6 Χορήγηση κατά τη κύηση και το θηλασμό

Χορήγηση κατά τη κύηση

Δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία από τη χρήση του alendronate σε εγκύους γυναίκες. Μελέτες σε ζώα δεν δείχνουν άμεσα επιζήμιες συνέπειες στην εγκυμοσύνη την νεογνική/εμβρυϊκή ανάπτυξη, ή την μετεμβρυϊκή ανάπτυξη. Το alendronate που χορηγήθηκε κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης σε αρουραίους προκάλεσε δυστοκία σχετιζόμενη με την υπασβεσταιμία (βλέπε 5.3 Προκλινικά δεδομένα σχετικά με την ασφάλεια). Σύμφωνα με την ένδειξη, το alendronate δεν θα πρέπει να χορηγείται κατά τη διάρκεια της κύησης.

Χορήγηση κατά το θηλασμό

Δεν είναι γνωστό εάν το alendronate εκκρίνεται στο ανθρώπινο γάλα με το θηλασμό. Σύμφωνα και με την ένδειξη, το alendronate δεν θα πρέπει να χορηγείται σε θηλάζουσες μητέρες.

4.7 Επίδραση στην ικανότητα οδήγησης και χειρισμού μηχανημάτων

Δεν έχουν διεξαχθεί μελέτες σχετικά με την επίδραση στην ικανότητα οδήγησης ή του χειρισμού μηχανημάτων.

4.8 Ανεπιθύμητες ενέργειες

Σε κλινική μελέτη ενός έτους σε μετεμμηνοπαυσιακές γυναίκες με οστεοπόρωση η γενική κλινική εικόνα ασφαλείας ήταν παρόμοια για το LOZOSTUN δισκίο 70 mg (n≈519) και για το alendronate 10 mg/ημερησίως (n≈370).

Σε δύο ταυτόσημα σχεδιασμένες, διάρκειας τριών ετών μελέτες σε μετεμμηνοπαυσιακές γυναίκες (alendronate 10 mg:n≈196, placebo: (n≈397) η γενική κλινική εικόνα ασφαλείας του alendronate 10 mg/ημερησίως και του placebo ήταν παρόμοια.

Οι ανεπιθύμητες ενέργειες που αναφέρθηκαν από τους ερευνητές ως ενδεχόμενες, πιθανόν ή οριστικά σχετιζόμενες με το φάρμακο, παρουσιάζονται παρακάτω εάν αυτές εμφανίστηκαν σε ποσοστό $\geq 1\%$ σε κάθε ομάδα θεραπείας στη κλινική μελέτη ενός έτους, ή σε ποσοστό $\geq 1\%$ των ασθενών που ελάμβαναν alendronate 10 mg/ημερησίως και σε μεγαλύτερη συχνότητα από τους ασθενείς οι οποίοι ελάμβαναν placebo στις κλινικές μελέτες των τριών ετών:

Μελέτη Ενός Έτους		Μελέτη Τριών Ετών	
Εβδομαδιαίο 70 mg (n≈519) %	10 mg/ημέρα (n≈370) %	Alendronate 10 mg/ημέρα (n≈196) %	Placebo (n≈397) %

<i>Γαστρεντερικές</i>				
Κοιλιακός πόνος	3,7	3,0	6,6	4,8
Δυσπεψία	2,7	2,2	3,6	3,5
Παλινδρόμηση οξέος	1,9	2,4	2,0	4,3
Ναυτία	1,9	2,4	3,6	4,0
Διάταση κοιλίας	1,0	1,4	1,0	0,8
Δυσκοιλιότητα	0,8	1,6	3,1	1,8
Διάρροια	0,6	0,5	3,1	1,8
Δυσφαγία	0,4	0,5	1,0	0,0
Μετεωρισμός	0,4	1,6	2,6	0,5
Γαστρίτιδα	0,2	1,1	0,5	1,3
Γαστρικό έλκος	0,0	1,1	0,0	0,0
Οισοφαγικό έλκος	0,0	0,0	1,5	0,0
<i>Μυοσκελετικές</i>				
Μυοσκελετικός πόνος (οστό, μυς ή άρθρωση)	2,9	3,2	4,1	2,5
Μυϊκή σύσπαση (κράμπα)	0,2	1,1	0,0	1,0
<i>Νευρολογικές</i>				
κεφαλαλγία	0,4	0,3	2,6	1,5

Οι ακόλουθες ανεπιθύμητες ενέργειες έχουν επίσης αναφερθεί κατά τη διάρκεια κλινικών μελετών και / ή μετά την κυκλοφορία του φαρμάκου:

Συχνές ($\geq 1/100$, $< 1/10$)

Γαστρεντερικές: κοιλιακός πόνος, δυσπεψία, δυσκοιλιότητα, διάρροια, μετεωρισμός, οισοφαγικό έλκος, δυσφαγία, διάταση κοιλίας, παλινδρόμηση οξέος.

Μυοσκελετικές: μυοσκελετικός πόνος (οστό, μυς ή άρθρωση)

Νευρολογικές: κεφαλαλγία

Όχι συχνές: ($\geq 1/1000$, $< 1/100$)

Δερματικές: εξάνθημα, κνησμός, ερύθημα

Γαστρεντερικές: ναυτία, έμετος, γαστρίτιδα, οισοφαγίτιδα, οισοφαγικές εξελκώσεις, μέλαινα.

Σπάνιες: ($\geq 1/10000$, $< 1/1000$)

Ανοσοποιητικού συστήματος: αντιδράσεις υπερευαισθησίας συμπεριλαμβανομένης της κνίδωσης και του αγγειοιδήματος.

Γενικές : Παροδικά συμπτώματα όπως αυτά της ανταπόκρισης οξείας φάσης (μυαλγία, κακουχία και σπάνια πυρετός) τυπικά σε σχέση με την έναρξη της θεραπείας.

Μεταβολισμού και θρέψης: Συμπτωματική υποσβεταιμία, συχνά σε σχέση με τις καταστάσεις που προδιαθέτουν γι' αυτή. (4.4 Ιδιαίτερες προειδοποιήσεις και

προφυλάξεις κατά τη χρήση).

Οφθαλμικές : ραγοειτίδα, σκληρίτιδα, επισκληρίτιδα

Γαστρεντερικές: Οισοφαγική στένωση, στοματοφαρυγγική εξέλκωση, του ανώτερου γαστρεντερικού ΔΕΑ (διάτρηση, έλκη, αιμορραγία) (βλέπε παράγραφο 4.4)

Δερματικές: Εξάνθημα με φωτοευαισθησία

Μυοσκελετικού συστήματος και συνδετικού ιστού: Έχει αναφερθεί οστεονέκρωση της γνάθου που σχετίζεται με ασθενείς που λαμβάνουν διφωσφονικά. Οι περισσότερες αναφορές έγιναν από ασθενείς με καρκίνο, αλλά τέτοιες περιπτώσεις έχουν αναφερθεί επίσης σε ασθενείς που λαμβάνουν θεραπεία για οστεοπόρωση. Οστεονέκρωση της γνάθου σχετίζεται γενικά με την εξαγωγή οδόντων και ή με τοπική λοίμωξη (συμπεριλαμβανομένης της οστεομυελίτιδας). Ως παράγοντες κινδύνου θεωρούνται επίσης διαγνωσμένος καρκίνος, χημειοθεραπεία, ακτινοθεραπεία, κορτικοστεροειδή και μη ικανοποιητική στοματική υγιεινή, σοβαρός μυοσκελετικός πόνος (οστού, μυός, άρθρωσης). (Βλέπε 4.4 Ιδιαίτερες προειδοποιήσεις και προφυλάξεις κατά τη χρήση)

Πολύ σπάνιες & μεμονωμένες περιπτώσεις:

Έχουν αναφερθεί μεμονωμένες περιπτώσεις σοβαρών δερματικών αντιδράσεων, συμπεριλαμβανομένου του συνδρόμου Stevens-Johnson και τοξικής επιδερμικής νεκρόλυσης.

Μετά την κυκλοφορία του φαρμάκου έχουν αναφερθεί οι ακόλουθες ανεπιθύμητες ενέργειες (αγνώστου συχνότητας)

Διαταραχές νευρικού συστήματος: Ζάλη

Διαταραχές ότων και λαβυρίνθου: ίλιγγος

Διαταραχές μυοσκελετικού συστήματος και συνδετικού ιστού: οίδημα των αρθρώσεων

Γενικές διαταραχές και καταστάσεις της οδού χορήγησης: εξασθένιση, περιφερικό οίδημα

Κατάγματα καταπόνησης του εγγύς τμήματος της διάφυσης του μηριαίου. (βλέπε παράγραφο 4.4)

Εργαστηριακά ευρήματα

Σε κλινικές μελέτες, ασυμπτωματική, ήπια και παροδική μείωση των επιπέδων ασβεστίου στον ορό αίματος αναφέρθηκε σε περίπου 18 και 10%, αντίστοιχα, των ασθενών που ελάμβαναν alendronate 10 mg / ημερησίως σε αντίθεση περίπου σε 12 και 3% αυτών που ελάμβαναν placebo. Παρόλ' αυτά, οι συχνότητες μείωσης των επιπέδων του ασβεστίου στον ορό αίματος σε <8,0 mg/dl (2,0mmol/l) και του φωσφόρου σε ≤2,0 mg/dl (0,65mmol/l) στον ορό αίματος ήταν παρόμοιες και στις δύο ομάδες θεραπείας.

4.9. Υπερδοσολογία

Υπασβεσταιμία, υποφωσφαταιμία και ανεπιθύμητες ενέργειες από το ανώτερο πεπτικό όπως γαστρική δυσφορία, οπισθοστερνικός καύσος, οισοφαγίτιδα, γαστρίτιδα, ή έλκος μπορεί να προκληθούν από υπερβολική από του στόματος λήψη. Δεν υπάρχουν διαθέσιμες συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με την θεραπεία της υπερδοσολογίας με alendronate. Θα πρέπει να χορηγείται γάλα ή αντιόξινα ώστε να δεσμευτεί το alendronate. Λόγω του κινδύνου οισοφαγικού

ερεθισμού, θα πρέπει να αποφεύγεται πρόκληση εμετού και η ασθενής θα πρέπει να παραμένει σε όρθια στάση.

5. ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

5.1 Φαρμακοδυναμικές ιδιότητες

Φαρμακοθεραπευτική κατηγορία: Διφωσφονικά, για τη θεραπεία των παθήσεων των οστών.

Κώδικας ATC: M05B A04

Η δραστική ουσία του LOZOSTUN, το alendronate sodium trihydrate είναι ένας διφωσφονίτης, ο οποίος εμποδίζει την οστική απορρόφηση στους οστεοκλάστες χωρίς να έχει άμεση επίδραση στο σχηματισμό του οστού. Προκλινικές μελέτες έχουν δείξει επιλεκτική εντόπιση του alendronate στις θέσεις ενεργούς απορρόφησης. Η δράση των οστεοκλαστών εμποδίζεται, όμως η προσέλκυση ή προσκόλληση των οστεοκλαστών δεν επηρεάζεται. Δεν έχει επηρεαστεί η ποιότητα του οστού που σχηματίστηκε κατά τη θεραπεία με το alendronate.

Θεραπεία της μετεμμηνοπαυσιακής οστεοπόρωσης

Η οστεοπόρωση προσδιορίζεται ως οστική πυκνότητα (BMD) της σπονδυλικής στήλης ή του ισχίου κατά 2.5 μονάδες SD κάτω από το μέσο όρο φυσιολογικών νέων ατόμων ή ως ένα προηγούμενο κάταγμα ευπάθειας, ανεξάρτητα από την οστική πυκνότητα.

Η θεραπευτική αντιστοιχία του εβδομαδιαίου δισκίου LOZOSTUN 70 mg (n≈519) και του ALENDRONATE 10 mg ημερησίως (n≈370) αξιολογήθηκε σε μια ετήσια πολυκεντρική μελέτη σε μετεμμηνοπαυσιακές γυναίκες με οστεοπόρωση. Οι μέσες αυξήσεις από το αρχικό επίπεδο (baseline) της ΟΠ της οσφυϊκής μοίρας της σπονδυλικής στήλης ήταν 5.1% (95% CI:4.8, 5.4%) στην ομάδα του εβδομαδιαίου δισκίου 70 mg και 5,4% (95% CI:5.0, 5.8%) στην ομάδα του ημερησίου 10 mg. Οι μέσες αυξήσεις της ΟΠ ήταν 2.3% και 2.9% στον αυχένα του μηριαίου και 2.9% και 3.1% στο ολικό ισχίο για τις ομάδες των 70 mg εβδομαδιαίως και των 10 mg ημερησίως, αντίστοιχα. Οι δύο θεραπευτικές ομάδες εμφανίστηκαν επίσης παρόμοιες όσον αφορά τις αυξήσεις της ΟΠ σε άλλα σκελετικά τμήματα.

Η δράση του alendronate στην οστική πυκνότητα και στην συχνότητα εμφάνισης των καταγμάτων, αξιολογήθηκε σε δύο ταυτόσημοι σχεδιασμού αρχικές μελέτες αποτελεσματικότητας (n≈994) καθώς και στην μελέτη Fracture Intervention Trial (FIT:n≈6,459).

Στις αρχικές μελέτες αποτελεσματικότητας, οι αυξήσεις της μέσης οστικής πυκνότητας (BMD) με το alendronate 10 mg/ημερησίως σχετικά με το placebo στα τρία χρόνια ήταν 8,8%, 5,9% και 7,8% στην σπονδυλική στήλη, στον αυχένα του μηριαίου και στον τροχαντήρα αντίστοιχα. Η ολική ΟΠ σώματος επίσης αυξήθηκε σημαντικά. Υπήρξε 48% μείωση (alendronate 3,2% έναντι placebo 6,2%) στην αναλογία των ασθενών που ελάμβαναν alendronate και εμφάνισαν σπονδυλικά κατάγματα σε σχέση με αυτούς που ελάμβαναν placebo. Κατά τη διετή χρονικά επέκταση αυτών των μελετών η ΟΠ στην σπονδυλική στήλη και τον τροχαντήρα συνέχισε να αυξάνει και την ΟΠ στον αυχένα του μηριαίου και στο συνολικό σώμα διατηρήθηκε.

Η FIT αποτελούνταν από δύο μελέτες ελεγχόμενες με placebo όταν χορηγούνταν alendronate (5 mg ημερησίως για 2 έτη και 10 mg ημερησίως είτε για ένα είτε για δύο επιπλέον έτη) ημερησίως:

- FIT 1: Μία τριετής μελέτη με 2.027 ασθενείς οι οποίοι είχαν τουλάχιστον ένα

αρχικό οσφυϊκό (συμπιεστικό) κάταγμα. Σε αυτή τη μελέτη το alendronate ημερησίως μείωσε την επίπτωση εμφάνισης ενός ή περισσότερων (≥ 1) νέων σπονδυλικών καταγμάτων κατά 47% (alendronate 7,9% έναντι του placebo 15,0). Επιπρόσθετα, μια στατιστικά σημαντική μείωση εμφανίσθηκε στην επίπτωση εμφάνισης των καταγμάτων ισχίου (1,1% έναντι 2,2%, μείωση κατά 51%).

- FIT 2: Μία τετραετής μελέτη με 4.432 ασθενείς με χαμηλή οστική μάζα, αλλά χωρίς ένα αρχικό σπονδυλικό κάταγμα. Σ' αυτή τη μελέτη παρατηρήθηκε μια σημαντική διαφορά στην ανάλυση της υποομάδας των οστεοπορωτικών γυναικών (37% του γενικού πληθυσμού που αντιστοιχεί στον παραπάνω αναφερθέντα προσδιορισμό της οστεοπόρωσης στην συχνότητα των καταγμάτων ισχίου (alendronate 1.0% έναντι placebo 2,2% μείωση κατά 56%) και στην συχνότητα ενός ή περισσότερων (≥ 1) σπονδυλικών καταγμάτων (2,9% έναντι 5,8%, μείωση κατά 50%).

5.2 Φαρμακοκινητικές ιδιότητες

Απορρόφηση

Σε σύγκριση με μία ενδοφλέβια δόση αναφοράς η από του στόματος βιοδιαθεσιμότητα του alendronate σε γυναίκες ήταν 0,64% για δόσεις κυμαινόμενες από 5 έως 70 mg όταν χορηγήθηκαν σε νηστικά από το προηγούμενο βράδυ άτομα και δύο ώρες πριν το τυποποιημένο πρωινό γεύμα τους. Η βιοδιαθεσιμότητα μειώθηκε εξίσου κατά περίπου 0,46% και 0,39%, όταν το alendronate χορηγήθηκε μία ή μισή ώρα πριν το πρωινό. Στις μελέτες οστεοπόρωσης, το alendronate ήταν αποτελεσματικό, όταν χορηγούνταν τουλάχιστον 30 λεπτά πριν το πρώτο φαγητό ή ρόφημα της ημέρας.

Η βιοδιαθεσιμότητα ήταν ασήμαντη όταν το alendronate χορηγήθηκε ταυτόχρονα ή πριν περάσουν δύο ώρες μετά το πρωινό γεύμα. Ταυτόχρονη χορήγηση του alendronate με καφέ ή χυμό πορτοκάλι μείωσε τη βιοδιαθεσιμότητα κατά περίπου 60%.

Σε υγιείς ασθενείς, η χορήγηση πρεδνιζολόνης από το στόμα (20 mg τρεις φορές ημερησίως για 5 ημέρες) δεν οδήγησε σε κάποια κλινικά σημαντική αλλαγή στην από του στόματος βιοδιαθεσιμότητα του alendronate (εύρος μέσης αύξησης από 20% έως 44%).

Κατανομή

Προκλινικές μελέτες σε αρουραίους έδειξαν ότι το alendronate παροδικά κατανέμεται στους μαλακούς ιστούς μετά από τη χορήγηση 1 mg/kg ενδοφλέβια, αλλά ταχύτατα κατόπιν, ανακατανέμεται στα οστά ή απεκκρίνεται από τα ούρα. Ο μέσος σταθερός όγκος κατανομής, εκτός των οστών είναι τουλάχιστον 28L στον ανθρώπινο οργανισμό. Οι συγκεντρώσεις του φαρμάκου στο πλάσμα που ακολουθούν από του στόματος θεραπευτικές δόσεις είναι πολύ χαμηλές για αναλυτική ανίχνευση (<5ng/ml). Η δέσμευση με τις πρωτεΐνες στο ανθρώπινο πλάσμα είναι περίπου 78%.

Μεταβολισμός

Δεν υπάρχουν στοιχεία ότι το alendronate μεταβολίζεται στα ζώα ή στον άνθρωπο.

Απέκκριση

Μετά από μία ενδοφλέβια δόση $\{^{14}\text{C}\}$ alendronate, περίπου το 50% του ραδιοσημασμένου alendronate απεκρίθηκε από τα ούρα μέσα σε 72 ώρες ενώ ελάχιστο έως καθόλου ανιχνεύθηκε στα κόπρανα. Μετά από μία ενδοφλέβια δόση 10 mg, η νεφρική κάθαρση του alendronate ήταν 71 ml/min και η συστηματική κάθαρση δεν ξεπέρασε τα 200 ml/min.

Οι συγκεντρώσεις στο πλάσμα, μειώθηκαν περισσότερο από 95% μέσα στις 6 ώρες που ακολούθησαν από την ενδοφλέβια χορήγηση. Η τελική μέση ημίσεια ζωή στον άνθρωπο υπολογίζεται ότι ξεπερνά τα 10 χρόνια, αντανακλώντας την απελευθέρωση του alendronate από το σκελετό. Το alendronate δεν απεκκρίνεται μέσω των όξινων ή βασικών συστημάτων μεταφοράς των νεφρών των αρουραίων και για το λόγο αυτό, δεν αναμένεται να επηρεάζει την απέκκριση άλλων φαρμακευτικών σκευασμάτων από τα συστήματα αυτά στον άνθρωπο.

Χαρακτηριστικά στους ασθενείς

Προκλινικές μελέτες έδειξαν ότι το φάρμακο το οποίο δεν αποθηκεύεται στα οστά, αποβάλλεται γρήγορα από τα ούρα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις κορεσμού της πρόσληψης από τα οστά μετά χρόνια έκθεση σε IV δόσεις alendronate έως και 35 mg/kg σε ζώα. Παρά το ότι δεν υπάρχουν πληροφορίες από τη κλινική πράξη, εκτιμάται ότι όπως και στα ζώα η απέκκριση του alendronate μέσω των νεφρών θα μειώνεται σε ασθενείς με νεφρική δυσλειτουργία. Για το λόγο αυτό κάποια μεγαλύτερη συσσώρευση alendronate στα οστά, θα μπορούσε να συμβεί σε ασθενείς με νεφρική δυσλειτουργία (βλέπε Δοσολογία και τρόπος χορήγησης).

5.3 Προκλινικά δεδομένα σχετικά με την ασφάλεια

Μη κλινικά δεδομένα αποδεικνύουν ότι δεν υπάρχει ιδιαίτερος κίνδυνος για τον άνθρωπο, σύμφωνα με συμβατικές μελέτες φαρμακολογίας, ασφάλειας, τοξικότητας, επαναλαμβανόμενης δόσης, γενοτοξικότητας και ενδεχόμενης καρκινογένεσης. Μελέτες σε αρουραίους έχουν δείξει ότι η θεραπεία με alendronate κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης εμφάνισε δυστοκία στις μητέρες των ζώων κατά τη διάρκεια του τοκετού, η οποία σχετιζόταν με την υπασβεστιαμία.

Σε μελέτες σε αρουραίους που έλαβαν μεγάλες δόσεις εδείχθη αυξημένη επίπτωση ατελούς εμβρυϊκής οστεοποίησης. Η σημασία για τον άνθρωπο είναι άγνωστη.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

6.1 Ποιοτική σύνθεση σε έκδοχα: Sorbitol, Starch maize, Sodium starch glycolate, stearic acid, magnesium stearate

6.2 Ασυμβατότητες

Καμμία

6.3 Χρόνος ζωής

36 μήνες

6.4 Ιδιαίτερες προφυλάξεις για τη διατήρηση του προϊόντος

Καμμία

6.5 Φύση και συστατικά του περιέκτη / Συσκευασία

Τα δισκία LOZOSTUN 70 mg περιέχονται σε aluminun/aluminum blisters σε συσκευασία των 2,4,8 (2x4), 12 (3x4) ή 40 (10x4) δισκίων.

Μπορεί να μην κυκλοφορήσουν όλες οι συσκευασίες.

6.6 Οδηγίες για τη χρήση και τον χειρισμό

Καμμία.
Χωρίς ειδικές απαιτήσεις.

6.7 Επωνυμία και διεύθυνση του υπεύθυνου της άδειας κυκλοφορίας.
ROTTAPHARM HELLAS A.E. ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΩΝ
Αχαΐας & Τροιζηνίας, 14564, Νέα Κηφισιά, Αθήνα

7.ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ
10286

8. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΡΩΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ / ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
8.4.2008/22-6-2009

9. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ
24-7-2009